

opusdei.org

Sobota 17. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na sobotu 17.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: vedenie
Herodesovho srdca; strážiť to,
na čom nám skutočne záleží;
vnútorný svet.

03.08.2024

HERODES uväznil Jána Krstiteľa a oženil sa s Herodiadou, manželkou svojho brata. Keďže prorok tento zväzok neprijal, kráľ ho dal uväzniť. Hoci Herodiada chcela Krstiteľa zabiť, Herodes uznal, že je to

spravodlivý a svätý muž, a chcel ho chrániť. Okrem toho, že ho rád počúval, obával sa, že takéto odsúdenie by pobúrilo ľud. V deň svojich narodenín však videl tancovať „dcéru Herodiady v kruhu hostí a Herodesovi sa tak páčila, že jej pod prísahou slúbil dať všetko, čo si bude žiadať“ (Mt 14, 6-7). Ona na podnet svojej matky žiadala Krstiteľovu smrť. Herodes, ktorý nechcel porušiť prísahu a vyzerať zle pred svojimi hosťami, dal Jána sťať.

Všetko nasvedčuje tomu, že Herodesovi chýbalo dobré a pevné presvedčenie, ktoré by usmernilo jeho bezprostrednejšie sklony. Podľa toho, čo o ňom vieme, by sme mohli povedať, že sa riadil tým, čo v danom okamihu povrchno cítil. Možno práve preto sa pripútal k manželke svojho brata, preto udržiaval pri živote Jána a preto ponúkol Herodesovej dcére všetko, čo chcela, aj keby to mala byť polovica jeho

kráľovstva. Zakotviť svoj život na niečom takom nestálom a nebezpečnom, ako sú najbezprostrednejšie a najpovrchnejšie sklony, vedie nakoniec k tomu, že človek nevie, kde má hľadať skutočné šťastie. V takýchto situáciách sa cieľ, cieľ svojho konania, dôvod, prečo človek niečo robí, mení tak často, že človek nevie, kam smeruje. To okrem nespokojnosti môže viesť k strašným nespravodlivostiam, akých sa dopustil Herodes na svojom okolí i na sebe.

„Mnohí ľudia trpia, pretože nevedia, čo chcú vo svojom živote robiť; pravdepodobne nikdy nenadviazali kontakt so svojou najhlbšou túžbou (...). Z toho vyplýva riziko, že človek strávi svoj život medzi pokusmi a účelmi rôzneho druhu, nikdy sa nikam nedostane alebo premárni cenné príležitosti“^[1]. Môžeme prosiť Boha, aby nám pomohol

identifikovať najhlbšie túžby, ktoré on sám vložil do našich srdc, aby sa prácou na ich očisťovaní na ceste života stali vodítkom, ktoré nás nasmeruje k šťastiu s ním na zemi i v nebi.

KEĎ HERODES počul žiadosť Herodiadinej dcéry, „zarmútil sa“ (Mt 14, 9). Cítil, že sa chystá urobiť niečo, čo v skutočnosti nechcel. Kvôli vášni, ktorú v ňom žena vyvolala, kvôli tomu, že nevychoval svoje srdce k usporiadanej záľube v dobre a kráse, dal zabiť človeka, ktorého považoval za úctyhodného. A toto rozhodnutie ho naplňalo smútkom, lebo mal obetovať niekoho, koho si vážil.

Na druhej strane, naučiť sa vychovávať srdce k tomu, čo je hodnotné, nás naplňa radosťou, pretože nám umožňuje byť tým, kým

naozaj chceme byť. Učíme sa radovať z toho, čo je skutočne dobré, pretože rastieme v spoluúčasti na Božej prítomnosti v ľuďoch a v celom stvorení. Výchova našich túžob posilňuje našu identitu, chráni nás pred mnohými nebezpečenstvami na ceste. Srdce ako Herodesovo obetuje to, čo má skutočnú hodnotu – svoje manželstvo alebo Jánov život – pre záblesk potešenia; čisté srdce naopak vibruje tým, čo má hodnotu, teší sa z toho a nedovolí, aby ho ovládlo niečo pominateľné alebo povrchné.

V tomto zmysle svätý Josemaría povedal, že čistota je „boj, ale nie rezignácia; radostne súhlasíme, radi a slobodne sa odovzdávame. Tvoje správanie by sa nemalo obmedziť na jednoduché vyhýbanie sa pádu či príležitosti na hriech. Nemalo by sa v žiadnom prípade redukovať na obyčajné chladné a vykalkulované popieranie. Vieš predsa, že čistota je cnosť a ako taká musí rásť a

zdokonaľovať sa?!“^[2]. Čistota nespočíva v ignorovaní našej afektivity alebo v odporovaní tomu, čo cítime. Je síce pravda, že niekedy zahŕňa konanie proti nejakým bezprostredným sklonom, ale to nie je cieľom tejto čnosti, ale skôr vychovávať naše srdce k tomu, aby sa tešilo z väčších dobier, z toho, čo skutočne napĺňa našu dušu.

.....

MOŽNO KAŽDÝ Z NÁS má skúsenosť, že sleduje nejaký film, seriál alebo knihu s mimoriadnym záujmom. Naše zmysly sa sústreďujú na to, čo upútalo našu pozornosť. Dej nás tak zaujal, že neprikladáme dôležitosť tomu, čo sa deje okolo nás, ani starostiam, ktoré nám kedysi zapĺňali hlavu. Bez toho, aby sme znižovali hodnotu foriem, ktoré prispievajú k zábave, obraz zmyslov vystavených vonkajšej sile môže možno pomôcť

ilustrovať odporúčanie svätého Josemaríu pre život, ktorý si stráži srdce: „Načo sa obhliadať po vonkajšku, keď *svoj svet* nosíš v sebe?“^[3]. Ak človek nosí v sebe svet – tvorený veľkými vecami, ľudskými a božskými, ku ktorým smerujeme svoje sny a svoj čas – pokušenia proti čistote môžu mať určitú príťažlivú silu, ale bude sa s nimi oveľa ľahšie bojovať: budú sa vnímať ako ohrozenie harmónie vnútorného sveta, sťažia nám pozorne sledovať to, čo nás skutočne zaujíma.

Čistota nám umožňuje afektívne sa spojiť s inými ľuďmi a tešiť sa zo všetkého, čo je krásne, vznešené, skutočne zábavné. Na druhej strane nám nedostatok tejto cnosti často bráni tešiť sa z maličkostí v živote a v osobných vzťahoch, pretože ich vnímame ako nepodstatné alebo mdlé. Preto aj svätý Josemaría povedal: „Nikdy sa mi nepáčilo hovoriť o nečistote. Namiesto toho

chcem uvažovať nad ovocím miernosti (...). Taký človek sa dokáže zriecť vecí, čo škodia jeho duši a uvedomuje si, že obeť je iba zdanlivá: lebo ak v živote dokáže niečo obetovať, oslobodí sa od mnohých závislostí a bude môcť, v najhlbšom strede svojho srdca, vychutnať všetku Božiu lásku. Život potom opäť dostane jasné tvary, ktoré nemiernosť rozmazala a človek je schopný starať sa o druhých, deliť sa s nimi, venovať sa veľkým úlohám^[4].
Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby nám pomohla, aby čnosť čistoty rástla v našej duši, aby sme tak mohli oceniť skutočnú chuť života v blízkosti jej Syna.

.....

[1] František, *Audiencia*, 12-X-2022.

[2] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 182.

^[3] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 184.

^[4] Svätý Josemaría, *Boží priatelja*, bod 84.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/sobota-17-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/sobota-17-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (12.04.2026)